

ESTUDI SOBRE ELS INFORMES PSICOLÒGICS DELS EQUIPS ADSCRITS ALS JUTJATS DE FAMÍLIA DE TARRAGONA I PROVÍNCIA

**1. Introducció. Informes dels equips psicosocials adscrits als jutjats de família.
Què són? Quin objectiu tenen? Qui els realitza? Qui els pot demanar?**

2. Base legal dels informes.

Quina validesa tenen? Són vinculants? Els ha de fer un psicòleg o els pot fer un treballador social? Cal estar col·legiat? Quina metodologia utilitzen?

3. Parcialitat dels informes.

Són parcials a favor de les mares? Per què?

Afirmen coses falses amb només la paraula de la mare?

4. Comparació d'informes realitzats a Barcelona i a Tarragona.

Exemples d'informes, casos particulars.

5. Informes de part.

6. Conclusions

7. Recomanacions

8. Bibliografia

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>
associacio@tarragonacc.org

1.- Introducció. Informes psicològics dels equips adscrits als jutjats de família. Què són? Quin objectiu tenen? Qui els realitza? Qui els pot demanar?

Els informes psicològics dels equips adscrits als jutjats de família tenen com a objectiu assessorar al Jutge en la presa de decisions dins del context d'una separació o divorci, normalment relacionat amb la custòdia dels fills, el règim de visites o l'existència de maltractaments. La primera impressió que tenim doncs d'aquests informes, és la d'una base científica a partir de la qual el Jutge pren i justifica una decisió respecte a la custòdia dels fills i tot el que l'envolta.

Aquests equips han rebut històricament varis noms, com SAOS, SATAV, SATAF o EATAF, i des del 1991 depenen del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, i específicament, pel que fa a l'àrea de treball de les nostres associacions, dels Serveis Territorials de Tarragona.

Oficialment reben el nom de INFORME D'ASSESSORAMENT TÈCNIC enlloc de INFORME PSICOLÒGIC, que és el que realment són, i com veurem en el punt 2, aquesta elecció en el nom no és casual.

Són realitzats i signats individualment per psicòlegs/es, però també per treballadors/es socials, i aquest és un altre dels fets que ens ha cridat d'atenció i que aclarirem també en el punt 2.

Aquests informes són sol·licitats pel Jutge a instància de les parts, de Fiscalia o del mateix Jutge. A la pràctica venen a ser una mena de peritatge judicial, amb la diferència de que la Generalitat assumeix el cost, i que, al no ser contractat directament per les parts, haurien de quedar revestits d'objectivitat, neutralitat i imparcialitat. Res més lluny de la realitat com veurem en aquest estudi.

Aquests informes tenen una gran importància per al Jutge i el Fiscal a l'hora de prendre les decisions de custòdia, exceptuant casos puntuals en que la parcialitat és tan descaradament manifesta que són descartats directament i es demana una nova

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>
associacio@tarragonacc.org

prova judicial, normalment a les seccions de psiquiatria dels Col·legis de Metges o als Col·legis de Psicòlegs.

Històricament els pares separats han fet arribar múltiples queixes a associacions com les nostres, expressant la seva preocupació per la parcialitat i falta de rigor d'aquests informes d'assessorament tècnic. És per això que hem decidit realitzar un estudi el màxim exhaustiu possible, tan des d'una vessant legal com des d'una vessant pràctica amb informes de casos reals. Per a realitzar l'estudi ens hem basat en varis informes que els pares separats han fet arribar a les associacions pels drets civils en les separacions i divorcis.

Ara fa aproximadament un any l'associació APFS, al detectar varis dels punts que aquí ens ocupen, ja va presentar una queixa formal als Serveis Territorials de Tarragona. Un any després encara esperem resposta, i els equips d'assessorament segueixen aplicant els mateixos criteris discriminatoris.

Ja avancem només començar que la discriminació que pateixen els pares separats (i consegüentment els seus propis fills), arriba a límits que ni ens imaginàvem, ja que aquesta discriminació es practica sistemàticament, i no només per raó de gènere sinó també per un motiu tan absurd i arbitrari com el de domicili en Barcelona província o Tarragona província.

Acabem aquest primer punt dient que, per si encara no n'hi hagués prou, aquests informes realitzats a Tarragona ignoren al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, màxim òrgan judicial en jurisprudència de família a Catalunya.

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>
associacio@tarragonacc.org

2. Base legal dels informes.

Quina validesa tenen? Són vinculants? Els ha de fer un psicòleg o els pot fer un treballador social? Cal estar col·legiat? Quina metodologia utilitzen?

Aquests informes no són vinculants, però tenen una importància cabdal pels jutjadors. De fet basen bona part de les seves decisions en aquests informes.

Fins i tot el nou codi civil català que s'està tramitant en aquests moments al Parlament de Catalunya, recull aquesta importància, ja que recollirà el següent article si s'aproven les esmenes proposades pels grups en el Govern:

Article 233-11. Criteris per determinar el règim i la forma d'exercici de la custòdia

*«1. Per determinar el règim i la manera d'exercir la guarda, cal tenir en compte les propostes de pla de parentalitat, **els informes dels especialistes dels equips judicials** i, en particular, ponderats de forma conjunta, els criteris i circumstàncies següents:»*

La Llei d'Enjudiciament Civil, és una llei d'àmbit estatal que regula el funcionament sobre els procediments civils. En el seu article 335 "Objecte i finalitat del dictamen de perits. Jurament o promesa d'actuar amb objectivitat" diu el següent:

1. Quan siguin necessaris coneixements científics, artístics, tècnics o pràctics per valorar fets o circumstàncies rellevants en l'afer o adquirir certesa sobre aquests, les parts poden aportar al procés el dictamen de perits que posseeixin els coneixements corresponents o sol·licitar, en els casos que preveu aquesta llei, que n'emeti dictamen un perit designat pel tribunal.

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>

associacio@tarragonacc.org

Si bé els autors dels informes d'assessorament tècnic no són designats tal i com marca aquesta llei, en el sentit que no juren ni prometen mai actuar amb objectivitat, i que un mateix psicòleg/a o treballador/a social emet varis informes per a un mateix jutjat, l'objecte i la finalitat són els mateixos que els dictàmens pericials.

La mateixa llei, en l'article 340 "Condicions dels perits" diu:

*Els perits han de tenir **el títol oficial que correspongui a la matèria** objecte del dictamen i a la seva naturalesa.*

Segons aquesta llei un informe psicològic ha de ser emès per un psicòleg.

Entenem doncs que els informes emesos per treballadors/es socials no han de ser admesos pels jutges, i en cas que ho siguin, han de ser impugnats per les parts.

En aquest sentit també s'ha pronunciat el DEFENSOR DEL PUEBLO ESPAÑOL el passat novembre de 2009:

*Esta Institución, en el año 2006, empezó a recibir quejas de ciudadanos trasladando su preocupación y malestar con la actuación de los equipos psicosociales adscritos a los Juzgados de Familia en todo el territorio nacional.
(...)*

*Igualmente se recomienda que en las bases de convocatorias futuras, se tenga en cuenta la **especialidad en psicología forense** de los aspirantes, exigiendo siempre una cualificación y formación adecuadas al desempeño del puesto.*

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5^e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>
associacio@tarragonacc.org

Denominacions dels informes

Sovint els advocats dels pares presenten al Jutjat informes “de part”, encarregats directament a un psicòleg extern al jutjat. Aquests informes s’entreguen al jutjat signats com a INFORME PSICOLÒGIC. L’objectiu i finalitat d’aquests informes és exactament el mateix que el dels equips dels jutjats: dictaminar sobre la conveniència de la forma de custòdia, canvis de custòdia, idoneïtat d’un règim de visites ampli o restrictiu, existència de maltractaments, etc.

Per què doncs, si la finalitat i objectius d’aquests informes són els mateixos en ambdós casos, el psicòleg de part els anomenen “INFORME PSICOLÒGIC” i en canvi els equips dels jutjats els anomenen “INFORME D’ASSESSORAMENT TÈCNIC” ?

Nosaltres creiem que aquesta denominació utilitzada és una petita trampa fraudulenta que fa l’Administració, a fi de que treballadors/es socials puguin emetre aquests informes sense tenir la titulació ni els coneixements necessaris per fer-ho.

A més al treballar per l’administració, aquests psicòlegs/es no acostumen a estar col·legiats, i com a conseqüència els Col·legis Oficials de Psicòlegs no els poden aplicar cap infracció per vulneració del Codi Deontològic, però sí que poden emetre la seva opinió al respecte com ha fet el Col·legi Oficial de Psicòlegs de Madrid:

En conclusión, la emisión de informes firmados conjuntamente por un psicólogo y cualquier otro profesional sin diferenciar qué apartados del mismo ha realizado cada profesional no se ajusta a nuestro código deontológico. Caso contrario se conculcaría el artículo 14 pues el psicólogo con su firma daría autenticidad a profesionales que sin su titulación y preparación podrían confundirse con el ejercicio de la Psicología.

Metodologia

Segons les experiències dels pares separats associats, la metodologia emprada pels equips dels jutjats, consisteix en:

1. Consulta de la documentació en l'expedient judicial.
2. Una o dos entrevistes d'entre una i dos hores amb el pare, la mare, i si s'escau els fills.
3. Puntualment es fa coordinació telefònica amb altres institucions o persones que ja hagin intervingut (escola, serveis socials, etc).

Varies institucions internacionals recullen la metodologia necessària per a fer una avaluació sobre la custòdia de menors. A mode d'exemple, reproduïm què diu l'American Psychological Association en la seva "Guidelines for Child Custody Evaluations in Divorce Proceedings":

- (a) una avaluació de les capacitats dels adults per a la criança dels fills, inclosos tots els coneixements, qualitats, destreses i habilitats, o manca d'ella, que són presents, (b) una avaluació del funcionament psicològic i necessitats de desenvolupament de cada nen i dels desitjos de cada nen en el seu cas, i (c) una avaluació de la capacitat funcional de cada pare per satisfer aquestes necessitats, incloent una avaluació de la interacció entre cada adult i nen.

Pels equips dels jutjats, aquestes avaluacions es tradueixen en una o dos entrevistes d'entre una i dos hores en el millor dels casos. Com a resultat es reflecteix en els informes el que creuen convenient de la versió que ha verbalitzat cada pare. A més, l'avaluació del funcionament psicològic de cada nen és realitzada sovint per treballador/es socials que no tenen la titulació ni els coneixements necessaris per fer-ho. I pel que fa a l'avaluació de la interacció entre cada adult i nen, anomenada pels equips dels jutjats "Sessió de Jocs", rarament és duta a terme.

3. Parcialitat dels informes.

Són parcials a favor de les mares? Per què?

Afirmen coses falses amb només la paraula de la mare?

Si bé aquests informes haurien de ser imparcials i objectius (com qualsevol altre informe signat per experts de qualsevol matèria), la realitat és que són parcials a favor de les mares. És una queixa que ha estat formulada per una ampla majoria de pares separats, sent un percentatge molt baix els que han quedat satisfets amb el servei. Aquest és un fet conegut també per molts advocats que treballen en l'àmbit de família. La queixa més alarmant efectuada en nombroses ocasions per pares separats és que aquests informes accepten coses falses com a certes amb només la paraula de la mare com a prova.

En tots els casos examinats de la província de Tarragona en que es descarta la custòdia compartida, es recomana la custodia materna i no es recomana la paterna. A més només coneixem un sol cas en que es doni viabilitat a la custòdia compartida. En la resta de casos es descarta sempre a favor de la mare. Aquí hi ha una doble discriminació. Els i les avaluadores porten el prejudici d'únicament considerar vàlides a les mares per a la criança i educació del fills, independentment de la qualitat i disponibilitat demostrada del pare com progenitor. Això és per se discriminatori vers a les dones per un costat, al enquadrar-les en la figura de cuidadores de la prole, i vers als homes per l'altre costat, també deixant-los en el seu rol tradicional de proveïdors d'aliments, quelcom que, potser, s'hauria d'haver superat ja en la pre-història.

En el 100% dels casos examinats de la província de Tarragona en que es descarta la custòdia compartida, el motiu utilitzat és la mala relació o els desacords entre els membres de la parella que es separa (es consubstancial al fet mateix de la separació/divorci que hi hagin desacords, però son els progenitors entre si els que es separen, no els progenitors dels fills).

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>
associacio@tarragonacc.org

És un fet reconegut pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que la custòdia compartida afavoreix l'obtenció d'acords si més no en el cas de la criança dels fills (Recurs de Casació 72/2007 resolt per Sentència 29/2008 31 Juliol 2008):

« ..., en la medida en que evita la aparición de los conflictos de lealtades de los menores para con sus padres, favorece la comunicación de éstos entre sí, aunque no sirva para disminuir las diferencias entre ellos -tampoco puede afirmarse que las acentúe- y, en fin, coadyuva, por un lado, a visualizar la ruptura matrimonial como un conflicto en el que no existen vencedores y vencidos ni culpables e inocentes, y por otro, a concebir el reparto equilibrado de cargas derivadas de la relación paterno filial como algo consustancial y natural, y no como algo eventual o accidental, favoreciendo la implantación en los hijos de la idea de la igualdad de sexos ... »

Un altre factor que en el nostre parer pot ser influent i tendenciós és el fet que s'examini l'expedient judicial (100%). És clar que el professional avaluador ha de tenir una base per orientar la seva feina, però es un fet que als expedients judicials i segons en quin moment processal, s'aporten proves de tota mena, escrits de les parts, aportacions de la fiscalia i d'altres actors del procés judicial, que poden influir a les opinions prèvies dels avaluadors sobre els subjectes de l'avaluació abans d'aquesta. I aquestos documents i proves poden ser descartats en un altre moment del procés, però ja han produït un efecte orientador en l'avaluador que l'ha consultat.

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>
associacio@tarragonacc.org

4. Comparació d'informes realitzats a Barcelona i a Tarragona.

Exemples d'informes, casos particulars.

Un tret que es troba en la comparació és que a la província de Tarragona hi ha una recomanació prioritària de custòdies maternes, a excepció d'un cas que es recomana la custòdia compartida, mentre que a la província de Barcelona utilitzant una mostra més petita d'informes, trobem quatre informes en què, tot i haver conflictivitat entre els pares, o bé estan a favor de la custòdia compartida o bé no la descarten.

Segons informació proporcionada pel Departament de Justícia, durant el passat 2008 els equips psicosocials van donar viabilitat a un 32% dels casos de sol·licitud de custòdia compartida. Aquest percentatge és molt minoritari, un 32% de casos en front un 68% en que es deuria aconsellar una custòdia materna, i creiem que deu ser resultat dels criteris aplicats a Barcelona, ja que a Tarragona només coneixem un sol cas en que s'hagi donat viabilitat a la custòdia compartida sense acord dels progenitors.

La **diferència de criteri tècnic** per aconsellar o desaconsellar la custòdia compartida és evident en la comparació d'ambdues províncies: mentre que a Tarragona l'existència de desacords o conflictivitat entre els pares és motiu suficient per desaconsellar una guarda i custòdia compartida, a Barcelona no és així. Per altra banda a Tarragona pare i mare han voler i han d'estar d'acord en dur a terme la custòdia compartida, mentre que a Barcelona no.

Informe de Barcelona de Judith Gimeno del 27/10/2006

Altrament, pensa (la mare) que aquest posicionament adoptat pel pare està motivat per una finalitat econòmica (...)

(el pare) Sustenta la demanda d'una custòdia compartida (...)

Altrament, destacar que els Srs. X podrien exercir una guarda i custòdia compartida ... (existeix un) desacord econòmic que genera tensió als pares, però que no ateny a la menor...

Informe de Barcelona de Catalina Mercadal del 11/07/2007

Altrament, (la mare) opina que pel benestar del nen, allò més adient seria que ella tingués la guarda i custòdia...

...ambdós pares tenen un mínim de comunicació diària... es considera necessari millorar aquesta comunicació... es valora que, portar a terme una guarda i custòdia compartida podria ésser beneficiós pel menor.

Informe de Barcelona de Mercè Batet del 16/10/2007, en que no es pronuncia en contra de la custòdia compartida

...la Sra. X, mostra en aquests moments, l'angoixa i l'enuig que li suposa la demanda i actuacions del pare... (la mare) valora que la guarda i custòdia compartida que entén el pare vol imposar, resulta perjudicial

Informe de Barcelona de Catalina Mercadal del 09/06/2008, en que no es pronuncia en contra de la custòdia compartida

En aquest sentit, proposa (el pare) ... una guarda i custòdia compartida.

En aquest sentit, opina (la mare) que el millor pels nens, és que s'atorgui la guarda i custòdia a ella.

En aquests moments, ambdós progenitors resten molt centrats en el problema, buscant aliats que els donin la raó; fins i tot, ho han fet amb el fills, provocant, en conseqüència, un patiment a aquests.

Quant a l'organització per la cura dels fills, sigui l'Instància judicial que ho decideixi.

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>

associacio@tarragonacc.org

Informe de Tarragona de Maite Ariste Castaño del 29/10/2007

...des d'aquest equip de suport tècnic es valori desaconsellable l'establiment d'una guarda i custòdia compartida... Per tal de contemplar una custòdia compartida s'ha de tenir en compte alguns criteris: Acord tàcit i explícit dels progenitors.

Aquesta treballadora social va concloure també que establir una modificació respecte a la seva estabilitat (la del menor) podria repercutir negativament en el seu desenvolupament. La custòdia va ser atorgada doncs a la mare, la qual, per mantenir aquesta "estabilitat" posteriorment es va endur el menor a viure a 200 km de Tarragona.

Informe de Tarragona de Eva Bellés Mur de 25/11/2008

...Els Srs. X es troben en una dinàmica de confrontació personal...

Per tot allò exposat anteriorment es considera que ho res d'ara no es dona una situació relacional compatible amb un sistema de guarda i custòdia compartida.

Aquesta psicòloga va citar en el seu informe conclusions que va fer una altra psicòloga de part aportada per la mare. Aquestes conclusions estaven mal documentades o eren directament falses i posteriorment es va demostrar que la psicòloga de part és amiga íntima de l'advocada de la mare.

Informe de Tarragona de Misericòrdia Canalda Vallverdú de 27/02/2009

La mesura de custòdia compartida actualment resulta del tot inviable, atenent a l'elevat conflicte de les parts...

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>
associacio@tarragonacc.org

Informe de Tarragona de Mercè Gamero de 30/09/2004

Aquest és un dels informes més estrambòtic dels analitzats. En ell, la psicòloga acusa al pare de negligent basant-se en l'informe de la llar d'infants:

Del contingut de l'escrit es desprèn certa negligència paterna "... Tot i que sabíem que el nen té intolerància a la lactosa vam observar que el pare li donava aliments que sí que en portaven" "... observàvem una conducta diferent de caire nerviós en el nen, els dilluns que el nen tornava d'haver estat amb el pare el cap de setmana"

Aquest informe de la llar d'infants no constava en l'expedient judicial en el moment en que la psicòloga va emetre el seu propi informe. El pare va poder demostrar posteriorment que es tractava d'un informe fals, i en aquests moments l'autora, l'ex-directora de l'escola bressol, Josefina Casañ, està pendent de judici en el que el fiscal sol·licita un any i tres mesos de suspensió.

Però això no és tot. Es va demanar a la psicòloga de l'equip tècnic que valorés l'existència de maltractaments al menor per part de la mare i la seva parella sentimental. La Sra. Mercè Gamero es va centrar en desprestigiar al pare enlloc de fer la feina que se li havia demanat, conclouent que *"... no s'ha detectat cap indicador que faci aconsellable un canvi de guarda, ans al contrari, introduir canvis en la dinàmica diària del menor podria incidir de manera negativa..."*. Posteriorment el pare va haver de posar varies denúncies de maltractament al seu fill que actualment també s'estan tramitant als jutjats de Tarragona.

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>
associacio@tarragonacc.org

Hi ha una altra diferència important, i és que en alguns informes de Barcelona, s'apliquen no només la metodologia de les entrevistes, (que a priori pot ser parcial i dependre de diverses variables externes tant per l'entrevistador com pels entrevistats), sinó que a més s'apliquen tests estandarditzats d'avaluació de la personalitat (MCMI-II de Millon, per posar un exemple), que avaluen a més de la personalitat, variables com la veracitat de les respostes, cosa molt difícil en una entrevista.

Anant al fet avaluat en sí, que és la relació entre progenitors i fills, el que queda pales és que en cap cas (0%), ni a Tarragona ni a Barcelona, s'avalua dita relació en el seu àmbit natural, que és el domicili particular i és clar, qualsevol modificació de l'àmbit relacional és acompanyada també de modificacions en la dinàmica conductual, que és precisament el fet avaluat.

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>
associacio@tarragonacc.org

5. Informes de part

- No segueixen una sistemàtica, en diferents informes del mateix/a professional, diferents metodologies.
- No demanen permís per avaluar als fills als progenitors que ostenten la pàtria potestat.
- Tot i que a un dels progenitors no se li demani permís per explorar als menors, i que no sigui explorat per la professional, si emeten opinions al respecte d'aquest, o de les seves capacitats. Opinions basades en opinions.

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>

associacio@tarragonacc.org

6. Conclusions

Actualment els informes tot i no ser vinculants, es tenen molt en compte durant el judici tant pel jutge com pel fiscal i és per aquest motiu que la importància d'aquest, és tan o més que qualsevol altre tipus de prova, ja que marcaran d'una manera directa el futur durant els propers anys en la vida d'un fill i la seva relació parental.

És per això, que el motiu d'aquest estudi és mostrar les mancances i defectes d'un sistema que no és del tot correcte. No pot ser que hagi una relació del 9 a 1 a favor de la mare, deixant al pare sempre en una situació de "persona no apte". Davant aquestes conclusions què està fallant? És molt significatiu quan es parla en l'estudi sobre la metodologia necessària per a fer una avaluació més correcte sobre la custòdia de menors i també tenir en compte, que en el cas de Barcelona a diferència de Tarragona apliquen tests estandarditzats d'avaluació de la personalitat, que a més a més avaluen la veracitat de les respostes. Tampoc volem deixar de banda el fet que si més no aquí a Tarragona, l'avaluador té en compte l'expedient judicial, quelcom possiblement molt influenciable i que pot contenir informació falsa, incorrecte, o que tan sols sigui per desvirtuar l'altre part, i pot ser tinguda en compte a l'hora de fer l'informe.

En resum, davant de la pregunta què és el que falla? segurament les respostes les tinguem aquí i sigui això motiu suficient per demanar una revisió de protocols, metodologia i accions pertinents a l'hora d'emetre un informes tant importants com aquests.

Així doncs hem pogut constatar:

- De manera sistemàtica la part menys apta per obtenir una custòdia és l'home, pel sol fet de ser home. I això ja de per sí implica una desigualtat i discriminació per raó de sexe, a més de no correspondre's amb la realitat sinó a la sinèrgia de voler seguir donant la custòdia a les mares basant-se en informes pseudo-cièntifics.
- El constant manifest de negar la custòdia compartida per falta d'acord o mala relació entre els progenitors, una valoració senzillament il·legal i sense criteris que ho recolzin. Només que la part interessada no vulgui per varis interessos no tenir aquesta relació, ja implica automàticament la impossibilitat d'una custòdia compartida. Aquest criteri tècnic varia depenent de si els psicòlegs que emeten els informes són de Tarragona o Barcelona. Tots som iguals davant la llei i tenim dret a la millor defensa possible?
- El criteri utilitzat per aquests equips de psicòlegs/es i treballadors/es socials fa que moltes mares provoquin artificialment una mala relació amb el pare, i que advocats/des recomanin a les mares provocar aquesta mala relació, amb l'objectiu de que no es pugui aplicar la custòdia compartida. Aquesta mala relació causa un patiment en els fills, del qual els equips "d'especialistes" dels jutjats en són responsables.
- La realització dels informes en base a un protocol o manera molt pobre d'avaluació, provocant una falta de consistència dels criteris que són utilitzats a l'hora d'avaluar.
- Es té en compte l'expedient judicial per part del psicòleg per tenir una base, sense saber si aquets poden ser falsos, incorrectes o tergiversats.

- Informes psicològics de caire pericial que són emesos per treballadors socials, no titulats ni amb coneixements de l'àmbit de la psicologia, requeriment obligatori segons la llei.
- Molts pares separats s'han queixat sistemàticament del tracte rebut per aquests equips. Varies institucions com el Defensor del Pueblo, els Col·legis Oficials de Psicòlegs així com associacions, APFS Tarragona, Tarragona per la Custòdia Compartida han detectat irregularitats i il·legalitats en l'elaboració d'aquests informes.

7. Recomanacions

- Recomanem als advocats de pares separats que no sol·licitin informes als equips adscrits als jutjats mentre no canviï la situació radicalment. Així mateix recomanem impugnar aquests informes quan siguin sol·licitats pels advocats de l'altre part, pel jutge o pel fiscal, argumentant discriminació per raó de gènere.
- Recomanem als pares separats que hagin estat víctimes d'informes que els perjudiquen pel sol fet de ser homes, que es posin en contacte amb les associacions Tarragona per la Custòdia Compartida i APFS Tarragona.

Associació Tarragona per la Custòdia Compartida

NIF:G43908151

C/ Mª Antonia París, 3, 5^e 1^a

43204 Reus

<http://www.tarragonacc.org>

associacio@tarragonacc.org

8. Bibliografia

1. Revista El Defensor al día – Noviembre 2009

www.defensordelpueblo.es/revista_prensa/revista_ultima.pdf

2. Opinió del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Madrid

www.infocoonline.es/pdf/140208informedeontologico.doc

3. Llei d'Enjudiciament Civil:

civil.udg.es/normacivil/estatal/LEC/cat/index.htm

4. Guidelines for Child Custody Evaluations in Divorce Proceedings:

www.apa.org/practice/childcustody.html

5. Base d'informes aportats per múltiples pares separats a les associacions pels drets civils en les separacions i divorcis.